

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **A. P.**, (v písemnostech též příjmení označováno jako „P.“), zastoupený Mgr. Veronikou Hasíkovou, advokátkou se sídlem Husinecká 3, Praha 3, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, odbor cizinecké policie**, se sídlem Na Baních 1535, Praha 5 - Zbraslav (oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Mělník), proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2011, č. j. KRPS-46998-10/ČJ-2011-010026, o zajištění za účelem správního vyhoštění, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2011, č. j. 10 A 117/2011 - 39, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2011, č. j. KRPS-46998-10/ČJ-2011-010026. Tímto rozhodnutím byl stěžovatel podle § 124 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem správního vyhoštění. Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Prvotní podmínkou pro přiznání odkladného účinku je dle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. věrohodné tvrzení stěžovatele, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Důvody možného vzniku této újmy jsou přitom subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V projednávané věci tak bylo nutno, aby stěžovatel ve svém návrhu uvedl konkrétní skutečnosti, které by osvědčovaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy, a v čem konkrétně by v jeho případě měla spočívat tato újma. Stěžovatel se však omezil toliko na ničím nepodložený obecný návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost není odkladným účinkem vybavena *ex lege* a Nejvyšší správní soud jej může přiznat pouze na návrh a ve výjimečných případech, je nutno, aby žádost o přiznání odkladného účinku byla řádně odůvodněna. Přitom důvody možného vzniku tvrzené újmy jsou vždy závislé na konkrétních skutkových okolnostech posuzovaného případu a v těchto intencích je také soud povinen je posuzovat. Tomuto požadavku však stěžovatel ve svém návrhu nedostál.

Na základě výše uvedeného tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě nejsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto návrhu stěžovatele na jeho přiznání nevyhověl.

Nejvyšší správní soud současně upozorňuje, že z povahy projednávané věci, tj. z povahy institutu zajištění cizince za účelem správního vyhoštění dle ustanovení § 124 a násl. zákona o pobytu cizinců, nepřichází přiznání odkladného účinku v úvahu, neboť by zcela popíralo samotný smysl a účel zajištění, kterým je časově ohraničené omezení osobní svobody za účelem správního vyhoštění cizince.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu